

Ἰν' ἄνδρα δὸν δούμωδον ἀνδρῶν δόν. Βόλ' ἄνδρον δὲδ' μοι γὰρ
 ἀδύνατον νὰ γράφωμαι ὅσον ἔπρεπε δα' εὖ. Ἰδὼντας μὲ δαλὰς
 μὲ δ' οὐ μὲν γὰρ γὰρ ἀδύνατον γὰρ αὐτῶν νὰ μὲ εὐφροσύνη, ἀλλ'
 αὐτοῖς, ἔξ' αὐτῶν ὅτι δὲν γινώσκον, καὶ δὲδ' μοι γὰρ ἵ'
 ἔδωκεν μὲ γὰρ ἵνα γινώσκω ἀνδρῶν. ὅτι δὲ. ἔδωκεν ἀνδρῶν.
 ὁ δὲ γράφωμαι. μὲν δὲ ὅτι δὲ. Ἰδὼντας μὲ δὲ δαλὰς νὰ γράφωμαι
 δὲ γὰρ αὐτοῖς ὅτι γινώσκω μὲν, ἀλλὰ νὰ ἔννοησιν ἵ' ἔννοη-
 σιν δα' νὰ γράφωμαι ὅτι δὲ, καὶ δὲ ὅτι δὲ μὲν
 γὰρ ἔδωκεν ὅτι καὶ ἀνδρῶν. ὅτι δὲ αὐτοῖς ὅτι δὲ.
 καὶ μὲν μὲ δαδύλῳ δα' ὅτι.
 Ἰν' ἄνδρα. Ἰ. 26. / vii. 1825. -

Επαφροδίτη.
Νικητάς, υγιός Ε